

[Schmidt.]

Haab, at man dog omsider i København bliver klar over, at man ikke kan blive ved at lade Forholdene ligge, som de ligger, eller rette lidt her og rette lidt der i Stedet for at skaffe grundig Afhjælpning. Denne Sag er desto alvorligere, fordi de uholdbare Tilstande, som er til Stede, er skabt ikke i første Linie ved Verdenskrisen, men ved de skæbnesvangre Fejlgreb i dansk Valutapolitik i en Tid, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen kaldte Gullaschtiden, det vil vel sige i en Tid, hvor Ansvarsfølelsen ikke stod højt og Pengebegæret var Hoveddrivfjederen. Det var de første Oplevelser, Nordslesvig havde med Danmark; og derfra stammer den Gæld, som Nordslesvig ikke kan bære, som gør Modstandsevnen mod Krisen saa ringe og Sindene saa bitre, som de er. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har ganske rigtig skildret og forstaaet, hvorledes det maa virke paa Befolkningen.

Naar man saa herefter paa mange forskellige Maader har prøvet at bøde paa Følgerne, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen saa flot kan fortælle her om al den Hjælp, Danmark har ydet, saa vil jeg ikke benægte de enkelte Ting, han har fremført, men kun sige, at det var dog ikke mere end at gøre noget godt af det, man havde forskyldt. Men desværre blev det ikke til meget mere, end at Renterne lige kunde blive betalt, saaledes at Kapitalen altsaa fik alt Udbytte — Landmanden ikke. Bonden fik ikke ranket sin Ryg, kunde ikke se Udkommet for sig og sine Børn i Fremtiden, han maatte slæbe sin Byrde fra Termin til Termin og kom aldrig bort fra Bekymringen for, hvorledes det vilde gaa næste Gang.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen er med alt sit Temperament, der har virket meget udfordrende paa mine Folkefæller, en alt for ærlig Mand til ikke at kunne se, hvad der er galt. Derfor kom det ærede Medlem med den Udtalelse: Vi maa undersøge Mulighederne for at likvidere hele Gældsproblemet for sønderjyske Landejendomme. Denne Udtalelse er jeg ham taknemmelig for — naar det blot bliver til Alvor! Efter de Erfaringer, vi har gjort hidtil, er jeg jo bange for, at man atter skal tøve, endskønt de Konservative længe har slaaet til Lyd for en Gældssanering og det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ogsaa sagde noget lignende paa Venstres Vegne. Lad os nu se, hvad der kommer ud deraf. Sker der ingenting eller alt for lidt, maa

ingen undre sig over, at Nordslesvig ikke falder til Ro.

Det er for Resten mærkeligt, at de samme Tal, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen anførte for at vise, at det slet ikke var saa galt, for mig netop er Bevis paa, at Forholdene er utaaalelige. Naar 3 000—4 000 Landbrugsejendomme dernede kunde klare sig, men 9 000 ikke kunde det og derfor var prisgivet offentlig Hjælp med det bange Spørgsmaal, om den nu ogsaa virkelig kom, saa er det en Tilstand, der opslider Nerverne og let tager Modet og Virkelysten fra de paagældende — altsaa fra omtrent tre Fjerdedele af Landbrugerne dernede. Der er jo ikke Tale om, at de faar Tid eller Midler til at forbedre Produktionsmulighederne, og dog har Statistikken vist, at Produktionen i Nordslesvig er forøget i bemærkelsesværdig Grad. Hvad der var muligt, er sket; der kan ikke være Tale om, at Landmændene dernede ikke har været dygtige nok, men lige meget — man kommer ikke ud over det døde Punkt. Hele Landet over kommer selv de bedst drevne Ejendomme kun op paa en Forrentning af ca. 4 pCt. — dog ikke i Nordslesvig; men det kan man ikke slaa sig til Ro med, naar der vedvarende mangler 1—2 pCt. Det betyder jo, at der skal Hjælp til over det hele, men allermest i Nordslesvig.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger saa: Ja, men der bliver jo hjulpet, og to Trediedele af Familierne blev i de Tilfælde, hvor Tvangsauktion var uundgaelig, alligevel ved Ejendommen. Men en Trediedel altsaa ikke! Og hvad sker der næste Gang, naar man ikke kan klare sig? At Krisen snart driver over, kan fornuftige Mennesker dog næppe mere regne med. Men saa er der dog kun den Vej: at sænke Gældsbyrden, saa der kan blive Mulighed for, at de paagældende kan hjælpe sig selv — foruden en Del andre Ting, der ogsaa maa gøres.

Man har bebredet den tyske Befolkning, at den har rejst en Jordkamp i Nordslesvig ved Oprettelse af det Vogelgesang'ske Institut, og det ærede Medlem Hr. A. Svensson præsenterede mig en Anklage mod samme Institut, der stammede fra tysk Side. Det viser dog nærmest i Retning af, at dette Institut ligesom alle de andre Pengeinstitutter kæmper med de Vanskeligheder, Landsdelen befinder sig i, og det viser, at det selvfølgelig ikke er muligt at hjælpe i alle Tilfælde, og derfor vækkes der forstaaeligt nok Misfornøjelse hos nogle.